

הערה לסייע: בדף שמצוורף לעבודה יש יותר הסברים

(לא רואים את השקופית זו כמשמעותם את המציגת)

האמנה

שחר פרץ

בתמונה מופיעה ילדה הולכת בשדה קוצים. שלפי הישболים והאספסת (ראה בהערה בעמוד האחרון) הוחלפו בקוצים שהcab בדרכיה עליהם ברור בתמונה. בדומה לשיר, גם כאן הילדה מחייכת בשמחה, למרות הכאב. כמו בשיר, הילדה שמחה ותמיינה לחלווטין. בניגוד לבטים האחרים, התיאורים בבית זה לא מאד נוראים (אדרביה – מתואר שדה פתוח, ומוגשת תמיונתה של זו שגולדברג מדברת אליה) ולכן הצבעים יחסית בהירים.

בבית השני ממשיר להיות מודגש הניגוד בין הסביבה העוינית לבין השמחה והשקט הפנימי של האחת שמדוברים אליה. כדי להבהיר את תחושת העוינות, השדה חשור, עם גשם כבד בהתאם לשיר. גם בבית זהה הילדה רצה בחירות. באופן אישי אני מוצא את התיאור של הסביבה בבית זהה יחסית עיין ("מטר ישיג בעדט טיפוחיו הדזוקרת, על כתפיך, חזק, צווארך...") לעומת תיאור של שלונות נפש מוחלטת ("ותלכי בשדה הרטוב, וירחוב בר השקע, כאור בשולי הענן"). על כן, הסביבה בתמונה אוינית ואפליה, בעוד הילדה מתרוצצת בשמחה ועליזות באותו שדה אפל.

בניגוד לשאר הבתים, ריח התלם, המשמש בשלולית ואהבת החיים
בבית השלישי איננה מדכדכת בכלל ונוננתת תחשוה חיובית
ואופטימית לגבי העתיד. הורתי ל-IA להשתמש בצלבאים בהירים
וכבעוניים על מנת להבליט זאת. כדי לחבר את התמונה לבית
הראשון, השדה והילדה עדין רטוביים. באופן דומה גולגרג
ממישכה את האימאג' מהבית הראשון באמירתה "וראית את
השימוש, בראיי השלולית זההוב" (אם כי כאן השילוב בין השימוש
והמים מתבטא כקשת בענן, שגם מוסיף לצבעוניות של
התמונה) ובכך "גוררת" את מוטיב המים גם לבית זהה.

ביחס לבית השלישי, בבית זה מוצגים תיאורים הקשים ביותר - "את תלci בשדה, לבדוק, לא נצרכת בלט השפות, בדרכים שסמרו מאימה ומדם", תוך שימוש במיללים חדות מאוד וברורות מאוד. לעומת זאת, הוא מסתים באופן מאוד אוטימי ("ובישר לבב שוב תהיה ענווה ונכנעת, כאחת הדשאים, כאחת האדים") באמירה שלמרות הכל, עדין תהיה דרך פשוטה, ברורה, שבה כל אדם יכול להיות אדם, לאחר כך (כנראה בהתייחסות למלחמה).

בתמונה מופיע ילדה שמצד אחד שריפות לצידה, ושני צדי התמונה אבילים וכבדים (בהתשללה לתיאורים הקשים בשיר עצמו), אך מצד שני הילדה מתחלכת על שביל דשא מואר וברור, נקי משריפות ומבועית, כדי לשקוף את הצד האופייני של הבית האחרון.

